

človek svinjsko meso le dobro kuhano ali pečeno povzival, kedar si je popolnoma v svesti, da mu ikre ne morejo več škodovati.

Sejmovi. Dne 28. oktobra pri Sv. Juriju na južni železnici, na Muti, v Koprivnici, v Cmureku, v Gorenjem gradu in v Slov. Bistrici. Dne 2. novembra v Kanži, v Lesičnem, v Stradnu in v Vojniku. Dne 3. novembra v Pišecah in v Veržaju. Dne 4. novembra v Ponikvi in dne 5. novembra v Kleku.

Dopisi.

Od Sv. Antona v Slov. goricah. (Zahvala.)

Znana je žalostna resnica, da sedanje šolske naredbe narodnost in slovenščino v ljudski šoli tlačijo. Mnogo je učiteljev, kateri so v strahu za svoje plačilo postali orodje protinarodnih naredb in izdajalci svoje narodnosti. Nobenega učitelja posebno nečemo žaliti, ali da je to resnica, zamoremo zglede navesti. To podloženje velja tistim, katere zadeva. Opozorujemo in prosimo, da se stvar loči od osebe. Sliši se po ljudskih šolah razlaganje imen v slovenščini, da človeku slabo prihaja. So še pa tudi učitelji, narodnjaki, ki so svojemu poklicu zvesti in se ne bojijo kakega zakotnega pisarja, ki že zarenči, ako sliši pravilno slovenski govoriti. Tak hraber naroden učitelj so bili gospod Gabriel Jamnik, tukaj pri Sv. Antonu v Slov. goricah, sedaj so pri Gornji Sv. Kungoti. Zraven pridnega učitelja, so pa gospod Jamnik tudi dober odgojitelj. Ne gledajo le na uk svojih učencev, ampak tudi na njih lepo zadržanje. Slava jim! Srčno Vas, gospod nadučitelj, zahvaljujemo za vse, kar ste za nas, posebno za naš šolarje storili in vsem pride prav iz srca, ako pravimo:

Roka v roko vdano je segala
Tokrat, ko jemali smo slovó.
Bili dobri ste kolega,
Učitelj nas ljubeč gorkó.
Kličemo hvaležno vdani:
Bog še dolgo Vas ohrani!

Želje naše in vseh zavednih Antonovčanov so. Bog naj Vas spremlja na Vaših potih ter Vas zdravega in krepkega ohrani v prid cerkvi, domovini in šoli. Mi se bomo Vas zmiraj s hvaležnim srcem spominjali, ohranite tudi nas v blagem spominu. Dostavljamo še željo, da bi med Bogu in slovenskemu narodu zvesto vdanimi Kungovčani dolgo let delovali v cerkvi kot organist v čast božjo, v šoli pa v blagor nam vsem drage slovenske domovine! Še enkrat toraj Vam kličemo srčni: Bog Vas naj živi še dolgo let! Z Bogom!
Josip Štelcar. Anton Čeh. France Kukovec.

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (Smrt.)

Dne 2. oktobra smo pospremili na mirodvor k zadnjemu počitku pridno deklico Jozefo Weingerl, bila je res izgled celi župniji Sv. Ane. Živela je skromno v majhni hišici z delom in varčnostjo, delala je namreč cvetlice za razne potrebe. Bila je ponižna in malobesedna, ter pazila na vse strani, da bi se ne pregrešila proti ljubemu Bogu, katerega je vedno brez nehanja častila, bala se je razžaliti koga. V cerkev je pohajala redno vsak dan, da počasti Jezusa, svojega ženina v altarskem zakramentu in lepo jo je bilo videti, kedar je bila tako rekoč zamaknjena pred Najsvetejšim; nikdar ni pogleda obrnila drugam, kakor na altar. Bila je res nedolžna dekle, in upamo, da se že veseli in sprehaja po svitlih nebesih. Kakor je živela, tako lepo je umrla. Poštena dekleta so ji mrtvaški oder lepo okitila, na katerega so položili njene zemske ostanke, v belo obleko oblečene; a na mirodvor so jo mnogoštevilno pospremile tudi v

belih oblačilih. Zasil se je za njo grob, a ti mladina pri Sv. Ani, ne pozabi na njo, vzami si jo za izgled in živi tako, kakor Jozefa Weingerl! —k—

Od Sv. Marjete na Pesnici. (Stariši, pazite na svoje otroke!) Pretečeno soboto popoldan zakuril je nek najeti pastir na star stor, da si ugreje otrple roke in da bi si prižigal pipo duhana, kakor se je njegova gospodinja nekomu izrazila. Okoli četrte ure ostavi kurišče, ne da bi ogenj pogasil, ter se poda k svojej čedi, katera se je na drugo stran pripasla. Med tem pa veselo priskaklja sosedov štiri leta star fantek h kurišču, da se malo ogreje. Pa sirotce ni mislilo, da je to zadnja pot, katero ima še v svojem življenju storiti. Preblizo stopi k ognjišču, vname se mu obleka in v nekaterih trenutkih bil je ves v plamenu. Na krič njegove sedem let stare sestrice, prihiti osupnjen oče iz dalnje njive in pa že poprej omenjeni pastir, ubogi revici pomagat. Pa vsaj nju pomoč bila je prepozna. Sicer sta trgala plamenečo obleko z opečenega telesa, pa nedolžnega otroka nista zamogla smrti rešiti. Roke sta si tako opekla, da sta kakor besna okoli tekala. Ko babica dojde, vzame prec ogorelega vnukeca ter ga nese v predpisanu domu, kjer je o 9. uri umrl. Žalosten prizor, ni-li nesrečen dogodljaj za pridne stariše! Pa kakor večkrat ni nesreče brez sreče, tako imamo tukaj kaj enakega pričati. Človek bi mislil, da je revno dete neznosljive bolečine trpelo, pa temu ni tako. Ko je bilo vse v plamenu, klicalo je sicer svojo sestrico, naj mu suknjico sleče, potem pa je omolknilo in niti najmanjšega stokanja ni bilo slišati. Zelo mirno, kakor bi bilo v raji, ležalo je v zibelki v popolnej zavednosti in kakor bi se mu nič ne bi bilo pripetilo. In ko si je poželelo požirek vode, je mirno v Gospodu zaspalo ter končalo tek tega zemeljskega potovanja. Vsegamogočnemu je dopalo mu bolečine v tem žalostnem položaji odvzeti, kakor je tudi varoval po svojem angelju tri mladeniče v ognjevej peči v »Babilonski« sužnosti.

Iz Slov. goric. (Marsikaj.) Nepričakovano so poročali slov. časniki, da se je v Št. Ilju ustanovilo »Kmet. bralno društvo«, kako lepo število udov da je pristopilo že tisti dan itd. Pojdi, sem si mislil, še enkrat tje pogledat, boš slišal, kaj porečejo k temu ondašnji Nemci in nemškutarji. Sklenjeno, storjeno. Prišel sem tje v nedeljo, dne 10. kimovca popoldne, ko so imeli domači in sosednji Nemci svoj »rum, pum, pum« pri krčmarju Lorberju. Zabavali so se za hišo na prostem. Da pa niso bili ravno zadovoljni s svojo veselico, evo vam dokaz! Ko sem prišel potem na večer na kolodvor, ker sem tudi s tistim večernim poštnim vlakom nadaljeval svojo pot, slišal sem enega gospoda, kateri ni ravno pohvalno govoril o »festu«. Rekel je: »dieses Fest heute war nicht zwei Kreuzer werth«; in neka gospodičina je rekla: »hat g'stunken«. Kaj je smrdelo, ne vem, klobase in sir gotovo ne, menda kaj druga —! Veselilo pa me je, da nisem zraven videl domačega ljudstva. Tako je prav. Svoji k svojim! — Zvedel sem pa ta dan tudi, da imajo Št. Iljčani »telefonsko postajo« in razun c. kr. pošte še tudi zasebno glavno »pošto« ter poštno opraviteljico. Kako ji je ime, ne vem; domačini ji pravijo nekako čudno. Poštnih služabnic pa neki ima veliko ter ji donšajo in odnašajo vsaki dan dnevnik novic polna usta. Imenovana poštna opraviteljica pa se neki kljubu svoji visoki službi vendar toliko poniža, da Pistorju roko poljubuje. V tem poslopju zasebne »pošte« pa ima imenovanka tudi »salon«, kjer vleče skozi zobe svoje ljudi brez razločka stanú, vsaki dan od jutra do večera in tako pride skoz celo leto blizo vsaki Št. Iljčan na vrsto. — Telefonska žica je napeljana od te glavne »pošte« prek ceste k sosedu, in od todi na Staro goro, kamor se vse hitro »telefonira«,

ako se kak Slovenec gane. Št. Iljčani smete se pač res srečne šteti, ker malo kje se najdejo takšne koristne naprave. — Vašemu bralnemu društvu pa želim, da cvete in raste ter med domačim ljudstvom obilnega sadu rodi in da bi čez leto dni že štelo trikrat toliko udov, kakor zdaj. (?)

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Grof Taaffe je v ponedeljek izpregovoril v drž. zboru nekaj besedij, da pokaže, kaj misli vlada s svojo volilno spremembo; njej neki ni toliko na tem, da se vsprejme cela nje sprememba, pač pa hoče, da se vsprejme v bistvu t. j. vsaj da pravica voliti »možem — brez davčne knjižice«. Vsi večji klubi pa so zoper spremembo, kakor jo predlaga vlada. — Naj se li pritrudi vladi »izjemno stanje« v Pragi, to vprašanje ima sedaj v rokah odbor 24 poslancev. Če se izreče le-ta zoper izjemno stanje, potem bode najbrž tako tudi v drž. zboru in vlada razpusti dež. zbor ter dobimo tako nove volitve. Na to nam je treba biti pripravljenim. — Dr. Prix, doslej župan na Dunaju, se je odpovedal, ali nam se dozdeva, da je njegova odpoved le »pesek v oči« ter pričakuje, da ga izvolijo iz nova na častno in mastno službo.

Štajarsko. Slabo se obnaša slov. ljudstvu nasproti dež. šolski svet v Gradcu, kajti v vsem, kar ta nesveti svet počne, kaže nam, da imamo jeroba v njem, kateri skrbi za-se tudi takrat, kedar ima poskrbeti za nas, ali ni imenovanje okr. šolskih nadzornikov za to glasna priča? Med imenovanimi je tacihi mož, ki so vse prej, kakor slov. šoli prijazni. — Na političnih shodih naših nemških sosedov slišijo se pogosto tožbe, da se v zborih, deželnih pa še bolj v državnem, dela premalo za vzboljšanje kmetijstva. Resnica je to!

Koroško. Pravila za podružnico sv. Cirila in Metoda v Velikovi je potrdila c. kr. dež. vlada v Celovcu. — Politično slov. društvo »Straža« ima v nedeljo, dne 5. novembra ljudski shod pri Sv. Jakobu v Rožni dolini. — Nemški liberalci se bojijo, da dobijo »slov. privandravci« več moči, ako obvelja nova volilna pravica. Mogoče je to, ali le-ti dobijo tudi brez nje več moči, naj se slov. kmetje le enkrat zavejo svoje slov. krvi!

Kranjsko. Na Notranjskem stojita si sedaj že dva moža gledé na prihodnjo volitev nasproti ter se imajo volilci odločiti ali za »naprednjaka« Krajgherja ali konservativca Modica. — Občinski zastop v Ljubljani se je izrekel v javni seji za volilno spremembo. Nam ne gre v glavo, čemu je bilo take naglice treba. — V Ljubljani se ustanavlja novo društvo, ali nihče ne zna, kaki da mu bodo udje. Če ga sodimo po imenu, tedaj bodo Nemci in sicer delavci v prvi vrsti, potem pa tudi drugi »nemški duhovi«.

Primorsko. Mestni zastop je napravil v Gorici dve novi ljudski šoli, se ve, da za laške otroke, toda sedaj tacihi ni, ker imajo v drugih šolah dovolje prostora, slov. stariši pa svojih ne marajo dati v laško šolo in obe šoli se morate zapreti. Čudno, za nepotrebne laške šole je dovolj denarja, za potrebno slovensko pa ga neki ni v obč. kasah! — Pri Sv. Križu, v okolici Trsta, ima laška »Lega« ljudsko šolo, ali sedaj ne dobi va-njo potrebnih otrok, kajti laških ni in slov. otroci gredó v domačo slov. šolo.

Hrvaško. Iz Zagreba pojde deputacija duhovščine v Rim in na Dunaj prosit za nadškofa. Oj mad-

jarske sile! — V Oseku se širi kolera in je pomrlo že mnogo ljudij za-njo. — Urednik »Hrvatske« je obsojen na 3 tedne v zapor in zgubo 800 gold. varuščine. Najbrž je bila njegova beseda preostrá za madjarska ušesa.

Ogersko. Madjarsko vlado jako peče, da se nima od Nj. veličanstva dovoljenja, naj predloži v drž. zboru načrt za postavo o »civilnem zakonu«, pomaga pa si rada s tem, da poroča sedaj v tem, sedaj v drugem listu, da že ima dovoljenje, ali ga kmalu in gotovo dobi. Se ve, da se to poročilo že drugo jutro prekličie, toda možje vlade silijo brž takó Nj. veličanstvo na dovoljenje, ali lahko se zna, da brez uspeha.

Vunanje države.

Rim. V Benetkah, prej pod našo državo, imajo nadškof čast očaka ali patrijarha sv. cerkve, ali se ve, da le z dovoljenjem sv. očeta v Rimu. Sedaj pa si svoji laško ministerstvo pravico nadškofa imenovati in tako mu tudi čast očakov podeliti. Sv. oče pa te pravice ne morejo dati ministerstvu, ki tlači pravice sv. cerkve in je sedaj brž velika jeza na dvoru kralja Umberta!

Italija. Prejšnji minister, Rudini, sodi jako hudó sedanje ministerstvo in pravi, da je zadnji čas kreniti na drugo pot, ako se država še sploh more rešiti. V resnici pa tudi ni brž kake države v takih stiskah, kakor je ta »blažena Italija«. Dolga ima, da sama ne ve, koliko ga je in ljudje so ubogi, da nimajo še za sol, kamo-li da bi imeli še kaj za v državno kaso!

Francija. Ako je listom kaj verjeti, je sedaj v tej deželi vse, kakor v raji — polno veselja. Ruski častniki se kar obsipavajo s svetlicami in na kosila jih vabijo, da je groza! Dobro, da so Rusi hladne krvi in se ne dajo kar tako premotiti. Njih govori so jako zmerni in nikjer ne govorijo o kaki zvezi med Francijo in Rusijo, le o prijaznosti. Človek pa se vendar-le vpraša, kaj utegne iz tega priti? Francosko ljudstvo je naglo in mogoče, da se zanaša na pomoč carja in kaj, če take ne bode?

Anglija. Lordu Gladstone dela sedaj že en del irskih poslancev težave, češ, da lord ne izpolnjuje svoje obljube. To je morebiti resnica, toda ali jo more izpolniti, ako se mu meče po vseh straneh polen pod noge?

Nemčija. Nadvojvoda Albreht je te dni gost cesarja Viljema v Berlinu. Vsprejemlje ga ljudstvo pristréno in z veliko spoštljivostjo. — Pri volitvah v deželne zборе dobi katoliško osredje vse svoje dosedanje poslance in mogoče, da še več. Pri nemškem ljudstvu še katol. prepričanje kaj velja, tudi pri volitvah vam ga ljudje ne zatajijo.

Rusija. Car Aleksander se je vrnil v Gačino ter je odondot brzojavil predsedniku francoske republike v zahvalo za častno vsprejemanje ruskih častnikov. — Na njegovo povelje je admiral Avelan obiskal v Parizu kardinala in nadškofa, brž na nevoljo francoske vlade. Ta dela pri vseh teh slovesnostih brez katol. cerkve, prav kakor da je ni.

Srbija. V tej državi so res nekaj mleli zoper naše cesarstvo in je bilo treba celo ruskega cara, da jih je spravil na pravo tir, češ, da od njega nimajo pričakovati pomoči zoper Avstrijo. Po raznih listih se vsaj bere tako, ali nam se zdi nemogoče, kajti Srbija je imela doslej od naše države še le dobrote.

Turčija. Ker Turek veruje, da ga zadene usoda, naj stori kaj ali nič, zato ne stori ničesar, dokler ga kdo ne prisili. Tako je tudi zoper kolero. »Romarji« iz Meke, kamor hodijo na »božji pot«, prinesejo s seboj pogostem kolero, toda kaj za to? Država se ne izmeni za take romarje. Od todi toliko kolere pri Turkih!

Afrika. Zoper Kabile, v marokanski državi, misli španjska vlada na resno vojsko in že je 15.000 voja-